

هو العليم

شفاعت حضرت زهراء عليها السلام در روز

قیامت

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

روایت فرات بن ابراهیم از امام صادق علیه السلام در ارتباط با علو مقام و شان حضرت زهرا سلام الله علیها

شفاعت حضرت زهراء علیها السلام در روز

قیامت

فرات بن ابراهیم در تفسیر^۱ خود، روایت می کند از سهل بن أحمد دینوری، با اسناد خود از حضرت صادق علیه السلام که آن حضرت گفته اند:

جابر به حضرت أبوجعفر امام محمد باقر علیه السلام عرض کرد: فدایت شوم، ای پسر رسول الله! حدیثی درباره جدّهات فاطمه زهرا سلام الله علیها، و در فضیلت و شرافت آن بی بی برای من نقل کن که چون من آنرا برای شیعیان بازگو کنم، خوشحال شوند!

^۱ تفسیر فرات بن ابراهیم «ذیل آیه ۱۰۱ از سوره شعراء، ص ۱۱۳ تا ص ۱۱۵؛ و «بحار الانوار» ج ۸، ص ۵۱ و ۵۲

حضرت باقر علیه السّلام فرمودند: پدرم برای من حدیث کرد، از جدّم از رسول خدا صلّی الله علیه و آله و سلّم که چون روز قیامت بر پا شود، برای هر یک از انبیاء و مرسلین منبری از نور نصب می‌کند، و منبر من در آن روز از همه منابر بلندتر است.

و پس از آن خداوند می‌فرماید: **یا مُحَمَّدُ اَخُطُّبُ!** «ای محمّد خطبه بخوان!» و من خطبه ای می‌خوانم که هیچیک از انبیاء و رسل همانند آنرا نشنیده‌اند.

و سپس برای هر یک از اوصیاء پیمبران منبری از نور نصب می‌کند، و برای وصیّ من علیّ بن ابی طالب در وسط آن منبرها منبری از نور نصب می‌کند، و منبر او از همه منبرهای آنان بلندتر است.

سپس خداوند می‌فرماید: **یا عَلِيُّ اَخُطُّبُ!** «ای علی خطبه بخوان!» پس علی خطبه ای می‌خواند که هیچیک از اوصیاء پیامبران همانند آنرا نشنیده‌اند.

و پس از آن برای اولاد انبیاء و مرسلین منبرهایی همانند آن منبرها نصب می‌کند. و برای دو فرزند و دو سبط من و دو ریحانه من در ایام حیات و زندگانیم، منبری از نور می‌باشد.

سپس به آن دو گفته می‌شود: **اُخْطَبَا!** «خطبه

بخوانید!» پس آنان دو خطبه می‌خوانند که هیچیک

از اولاد انبیاء و مرسلین همانندش را نشنیده‌اند.

ثُمَّ ينادى المُنَادى وَ هُوَ جَبْرئيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَيْنَ

فَاطِمَةُ بِنْتُ مُحَمَّدٍ؟ أَيْنَ خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ؟ أَيْنَ مَرْيَمُ

بِنْتُ عِمْرَانَ؟ أَيْنَ آسِيَةُ بِنْتُ مُزَاحِمٍ؟ أَيْنَ أُمُّ كَلْثُومَ أُمُّ

يُحْيَى بْنِ زَكْرِيَا.

«سپس منادی که جبرئیل علیه السلام است ندا

کند: کجاست فاطمه دختر محمد؟ کجاست خدیجه

دختر خویلد؟ کجاست مریم دختر عمران؟ کجاست

آسیه دختر مزاحم؟ کجاست ام کلثوم مادر یحیی ابن

زکریا؟» و همگی بر می‌خیزند.

در این حال خداوند تبارک و تعالی می‌گوید: ای

اهل جمع و ای مجتمעים در محشر! امروز کرم برای

کیست؟! مُحَمَّدٌ وَ عَلِيٌّ وَ حَسَنٌ وَ حُسَيْنٌ

می‌گویند: **(لِللّهِ الْوَجْدُ الْقَهَّارِ)**. «کرم فقط از خداوند

واحد قهّار است.»

خداوند می‌گوید: ای اهل محشر! من کرم را

برای محمد و علی و حسن و حسین و فاطمه قرار

دادم! ای اهل محشر! اینک سرهای خود را فرود
آورید و چشمان خود را فروافکنید که فاطمه بسوی
بهشت می رود.

در این حال جبرئیل برای او یک ناقه از ناقه‌های
بهشتی را می آورد که دو پهلویش فرو هشته است و
دهانه اش از لؤلؤ تر است، و بر روی آن ناقه، جهازی
از مرجان است. و آن ناقه در برابر حضرت زهراء
می خوابد و حضرت بر آن سوار می شوند. و خداوند
یک صد هزار فرشته بر می انگیزد تا از جانب راست
او حرکت کنند، و یک صد هزار فرشته دیگر بر
می انگیزد تا از جانب چپ او حرکت کنند، و یک
صد هزار فرشته دیگر بر می انگیزد تا فاطمه را بر
روی بالهای خود می گیرند و حرکت داده و تا در
بهشت می آورند.

چون به در بهشت می رسد، نگاهی به این طرف
و آن طرف می افکند.

خداوند خطاب می کند: ای دختر حبیب من!
علت این توجّهت به اطراف چیست؟ در حالی که
من تو را به بهشت خودم دلالت کردم!

فاطمه می‌گوید: ای پروردگار من! من دوست دارم که قدر و منزلت من در امروز شناخته شود!
خداوند می‌فرماید: ای فاطمه! ای دختر حبیب من! برگرد و بین که در قلب هر که محبت تو یا محبت یکی از ذریه تو باشد، دست او را بگیر و داخل در بهشت بنما!

حضرت باقر علیه السلام گفتند: ای جابر! سوگند به خداوند که فاطمه در آن روز چنان شیعیان و محبتان خود را جدا می‌کند همانند پرنده ای که دانه‌های خوب را از دانه‌های بد جدا می‌کند.

چون فاطمه با شیعیان خود به در بهشت برسند، خداوند در دل آنها می‌اندازد که نگاهی به اطراف بنمایند، و چون به اطراف نظر کنند، خداوند می‌فرماید: ای محبتان من! سبب التفات و توجه شما چیست؟! من که فاطمه دختر حبیب خود را شفیع شما قرار دادم!

شیعیان می‌گویند: ای پروردگار ما دوست داریم که قدر و منزلت ما در امروز شناخته شود!
خداوند می‌فرماید: ای حبیبان من! برگردید و

نظری بیفکنید و ببینید، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه دوست داشته است، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه غذا و طعام داده است، هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه پوشانیده است، و هر کس شما را به جهت محبت به فاطمه آشامیدنی خورانده است؛ نظر کنید و ببینید، هر کس به جهت محبت به فاطمه زشتی و غیبتی را از شما برگردانیده است؛ دست او را بگیرید و داخل در بهشت بنمائید!

حضرت باقر علیه السلام فرمودند: سوگند به خدا که در میان مردم غیر از کافر و منافق و شکّ کننده در امر توحید هیچکس باقی نمی ماند!
و چون اینان را در دوزخ ببرند، در میان طبقات آن ندا کنند- همانطور که خدای تعالی فرموده است-
:

(فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ* وَ لَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ)؛ از برای

ما هیچ شفيعی نیست، و هیچ دوست مهربانی نیست.

^۱ آیه ۱۰۰ و ۱۰۱، از سوره ۲۶: الشعراء

﴿قُلْ أِنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾^۱؛ ای کاش

برای ما یک بازگشت به دنیا بود، تا از مؤمنان بودیم.

حضرت فرمودند: **هَيْهَاتَ هَيْهَاتَ!** از آنچه طلب

می‌کند منع می‌شوند.

﴿وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ﴾^۲؛

و اگر آنها را به دنیا برگشت دهند، هر آینه به همان

کارهایی دست می‌زنند که از آن نهی شده‌اند، و آنان

از دروغگویانند.

^۱ آیه ۱۰۲، از سوره ۲۶: الشعراء

^۲ قسمتی از آیه ۲۸، از سوره ۶: الانعام